

בש"פ 3988/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3988/16

כבוד השופטת ע' ברון
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
(כב' השופט ב' שגיא) במ"ת 34056-02-16 מיום
20.4.2016

ח' בסיון התשע"ו (14.06.16)

תאריך הישיבה:

עו"ד דן באומן
עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

נגד העורר הוגש ביום 16.8.2016 כתב אישום ב-תפ"ח 34084-02-16. בתמצית, הטענה נגד העורר באישום הראשון היא כי בשנים 2007-2009 נהג לבצע מעשי אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים במתלוננת, בתו, ילידת שנת 2000, וכי איים עליה ועל אחותה הקטנה לבל יספרו על המעשים. אירוע ספציפי של מעשה מגונה מיוחס לעורר במרץ 2015. באישום השני מיוחסות לעורר עבירות אלימות באותה תקופה כלפי שלושת ילדיו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 13.3.2016 הורה בית המשפט המחוזי (כבוד השופט ב' שגיא) על מעצרו של העורר עד תום ההליכים וזאת לאחר שקבע שקיימת תשתית ראייתית לכאורית ומסוכנות הנלמדת מהמעשים החמורים המיוחסים לעורר, מעברו הפלילי וכן משום החשש לשיבוש הליכי משפט. בית המשפט הוסיף וקבע כי חלופת מעצר לא תיסכון בנסיבות אלה, תוך שהתייחס

עמוד 1

גם לתסקיר שירות המבחן שהוצג לפניו, לרבות ההתרשמות מהמפקחים שהוצעו, ששירות המבחן העריך שאין בהם כדי לאיין את הסיכון שנשקף מהעורר. על החלטה זו הגיש העורר ערר לבית משפט זה (בש"פ 2881/16) אלא טרם שזה התברר, הגיש העורר בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי לנוכח כרסום שחל להבנתו בתשתית הראייתית. הבקשה לעיון חוזר נדחתה בהחלטת בית משפט מיום 20.4.2016 (כבוד השופט ב' שגיא), שקבע כי לנוכח מכלול הראיות לכאורה המבססות את התשתית הראייתית לצורך שלב זה של הדיון, לא חל כל כרסום המצדיק לשנות מן ההחלטה בדבר מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

בהינתן האמור, ביקש העורר לתקן את הודעת הערר נושא בש"פ 2881/16, כך שתתייחס גם להתפתחות הראייתית הנטענת בבקשה לעיון חוזר; אולם הבקשה נדחתה, וזה הרקע להגשת הערר החדש שהוא נושא החלטתי זו. משכך, הצדק עם בא-כוח העורר שזו ההזדמנות הראשונה שבה התאפשר לו להשיג הן על ההחלטה בדבר מעצרו של העורר עד תום ההליכים שניתנה ביום 13.3.2016, והן על ההחלטה מיום 20.4.2016 שבה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים לה והוספתי ושמעתי את בא-כוח העורר, הבעתי דעתי כי לעת הזו אכן קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה הנדרשת, כאשר המסוכנות היא אינהרנטית לעבירות המיוחסות לעורר. משכך, מה גם שהחלופות שהוצעו לא נמצאו מתאימות, סברתי כי לא היה כל מקום לערר והצעתי לעורר לשוב ולשקול את עמדתו בנושא. לאחר שבא-כוח העורר החליף דברים עם מרשו, ביקש לחזור בו מן הערר, ועם זאת ציין כי במידה שתימצא חלופה ראויה הוא שומר לעצמו את הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר. בא-כוח המשיבה, מצדו, לא התנגד כמובן לכך שהעורר יחזור בו מן הערר ועם זאת ביקש להדגיש שאין מקום לחלופת מעצר בנסיבות המקרה. אינני באה להביע עמדה בבקשה לעיון חוזר ככל שתוגש בעתיד אם תימצא בידי העורר חלופה מתאימה לסברתו, והטענות כמובן שמורות לצדדים אם ובמידה שבקשה ממין זו תוגש. התוצאה היא שהערר נמחק.

ניתנה היום, ח' בסיון התשע"ו (14.6.2016).

ש ו פ ט ת